

aneb Jaro s folkovými hvězdami Pokud si na mapě najdete Slavkov u Brna (ano, to město, které proslavil Napoleon a Jirka Karas Pola z Poutníků) a posunete se směrem na jih, dostanete se do prostoru Hanácké rokle, ale především objevíte Kobeřice a Nížkovice. Což jsou dvě místa se zvýšeným výskytem folkových hvězd. Bydlí tu

Petra Šany Šanclová

,
Vlasta Redl

,
Luboš Javůrek

i
Slávek Janoušek

, o dalších spřátelených duších nemluvě. A právě posledně jmenovaný stojí za komorní přehlídkou

Vítání jara v Nížkovicích

. V sobotu 23. března 2019 se konal již dvacátý ročník této akce. A kromě skvostů hudebních se odehrál na domácí půdě autora i křest CD

Tohle je vzkaz

, dalšího v řadě autorských počinů Slávka Janouška.

Začátek večera se poněkud opozdil – do naplněného sálu bylo potřeba donést další židle, protože to asi jaro vytáhlo za kulturu mnohé posluchače. Osvědčená moderátorská dvojice Franta Urbanec a Slávek Janoušek uvedla první kapelu – opět skoro domácí **Bokomaru** pod taktovkou Luboše Javůrka. Od dynamických skladeb folkového ražení s nádechem rocku následoval výlet k temnějším tématům s příděchem nostalgie. Bravurní kytarové vyhrávky Radka Maříka podpořily vyznění celého bloku a podtrhly zpěv a obsah textů.

Dalším skoro domácím interpretem je

Petra Šany Šanclová

. Její poslední album

Rafičky z hodinek

je přehledem hluboce empatického ženského pohledu a poetiky v textech v kombinaci s báječným humorem (autor si při té příležitosti vybavuje Petrou skvěle podanou teorii krabic při křtu onoho CD). A právě skladba

Rafičky z hodinek

byla úvodem do dalších perel z repertoáru – koneckonců jemným humorem a souvislostí s vítáním jara byla protknuta i následující

Vánoční píseň

. K jaru patří i úklid – v tomto případě šuplíky Petřina domu vydaly poklad v podobě z magazínu vytrženého receptu na bábovku, který byl na druhé straně opatřen zcela zásadním textem a sice citáty z dopisů, odeslaných dětskými táborníky domů. Petru pak doplnili při hraní a zpěvu blízcí instrumentalisté – Václav Cílek na klarinet (též její partner životní) a Láďa Zítka se svými foukacími harmonikami. Proplétání melodických linek a nástrojů výborně podtrhlo obsah i poetickou hravost textů.

A pak přišel autor nápadu na celou akci, který tak už podvacáté potěšil jak interprety, tak diváky. **Slávek Janoušek** svým dalším albem ***Tohle je vzkaz*** boduje nejen na koncertech, ale i v rádiích. Zdá se, že prameny inspirace hledá nejen ve svých prožitcích, ale soudě podle připomínek tvorby básníka Li Po a jeho poezie staré Číny i v lehkých vlnkách, na které dávní bardy psali své texty. A možná v jeho neotřelých nápadech zaznívá i ozvuk textových dílen, které Slávek již několik let pořádá. Rozhodně z těchto zdrojů vychází skvělé kousky, vybavené velmi nápaditými a chytlavými melodiemi. Zazněla tu pro mne obsahově hodně zásadní skladba

Každý potřebuje otce nejen

připomínkou Boba Dylana, i hravá slovní ekvilibristika

Alzheimer s Parkinsonem

(doprovázená historkou o pouti Franty Urbance do Santiaga de Compostela). V textech se promítlo i zamyšlení nad světem procházejícím obdobím bez velkých válek, které generaci šedesátníků potkalo na jejich životní pouti. A prolulo se také kosmické téma – po dávném hitu *Kometa*

(připomínajícím návštěvu Haleyovy komety). Slávka podpořila kromě Luboše Vondráka, jeho stálého spoluhráče, i sestava naplňující zvukovou podobu z CD, a to Petra Šany Šanclová vokálem, Láďa Zítka na harmoniky – účastníci nahrávání byli doplněni o další hráče, kteří spolu s nimi dotvořili zvuk skladeb z alba. První křest CD sice proběhl už těsně po vydání loni, 28. listopadu v brněnském Baru u kouřícího králíka, ale zde, v domově autora to bylo trochu jiné – i když tradiční polévání šampaňským a hod CD do publika jsou již obligátní prvky křtů.

Po kratší pauze, během které došlo i na Kometu (tedy oznámení vítězství příchozími fanoušky) přišel další významný soused – **Vlasta Redl** (a taky fanda, což pomohlo juchající uklidnit). Po testu pozornosti publika už následoval přívál skvostné muziky jak v sólovém provedení Vlasty s kytarou nebo mandolínou, tak i s podporou dalších spoluhráčů. Nížkovické údolí bylo v době koncertu místem s vysokou koncentrací hvězdných hráčů, u kterých by mohlo také platit úsloví, že je kratší seznam kapel kde nehráli, než ten opačný. A pod pomyslnou taktovkou Vlasty

Redla byly jejich možnosti plně využity s výborným výsledkem. I klasické kousky z Vlastova repertoáru dostaly novou podobu zářících hudebních skvostů. Přídavková

Ach synku, synečku...

i přes lehce parodický kabát doprovodného sboru byla příjemnou tečkou za blokem Vlasty Redla a jeho

Tiché party

. Naštěstí jsou členové nikoliv tiší, ale naopak příjemně hluční a vytvořili nadšenému publiku zcela skvělý poslechový zážitek.

Závěr večera patřil bluesové sestavě strážnického muzikanta **Waltera Bartoše** a jeho **WB Bandu**

Expresivní blues a rock byl dobrou tečkou za jarně vítacím večerem. WB Band předvedl svou bluesovou invenci už loni ve strážnickém Slunci a letos se na ně opět chystá spolu s dalšími exkluzivními hosty z různých žánrů. A když už jsem u těch pozvánek – v nedalekých Kobeřicích bude Vlasta Redl zanedlouho oslavovat svých třikrát dvacet či čtyřikrát patnáct svou sportovně-kulturní až kultovní akcí

Fotbálek Vlasty Redla

(a fotbal se tam opravdu hraje s velkým nasazením :)

Na závěr je na místě také ocenit skvělou práci **Saši Nagye** a jeho týmu při ozvučení – zvuk byl celou dobu skvělý a jak všichni víme, pro požitek z poslechu výborných interpretů na pódiu je to důležitá věc, která podtrhla celkovou atmosféru večera.

Vítání jara Nížkovice - 20. ročník

Napsal uživatel Vladimír Běda Halm
Čtvrtek, 28 Březen 2019 00:11

[Dupláček Vladimír - 2019-03-28 Vítání jara Nížkovice - 20. ročník aikipst04yT](#)